

מת (תל אביב) 42720-05-25 - מדינת ישראל נ' קאייד אבו גודה

מ"ת (תל-אביב-יפו) 42720-05-25 - מדינת ישראל נ' קאייד אבו גודהשלום תל-אביב-יפו

מ"ת (תל-אביב-יפו) 42720-05-25

מדינת ישראל

באמצעות מפלג תביעות פלילות תל אביב, עו"ד בן מופסיק

נגד

קאייד אבו גודה

באמצעות הסניגוריה הציבורית, עו"ד שמרית צור

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[03.06.2025]

כבוד השופטת יעל ענתות

החלטה

ביום 18.5.2025 הוגשו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים בעניינו של המשיב. נוכח הסכמה על קיומו של ניצוץ ראייתי האריך בית משפט זה (כבוד השופט ב' ה' דורון) באותו היום את מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת. ביום 27.5.2025 טענה באת כוחו של המשיב כי יש לשחרר את המשיב נוכח העובדה שלא קיימות בעניינו ראיות לכאורה. לטענתה, הראיה היחידה בתיק שקושרת את המשיב למעשים המיוחסים לו היא טביעת אצבע שאותרה על קופת העסק. באת כוח המשיב טענה שעד כה התקבלה בתיק רק חוות דעת ראשונית בעניין טביעת האצבע וכי אין די בחוות דעת ראשונית כאמור כדי להקים ראיות לכאורה בעניינו של המשיב. יובהר כי באת כוח המשיב לא חלקה על כך שטביעת האצבע של המשיב שאותרה במקום, אותרה במקום שלא נגיש ללקוחות החנות. לדבריה, המשיב, שמתגורר בעיר רמלה, טען בחקירתו כי הגיע לחולון על מנת לחפש עבודה וכי יתכן שבאופן זה טביעת האצבע שלו הגיעה למקום. עוד נטען כי עובדי המקום אישרו כי ביצעו ראיונות עבודה, אך שללו את האפשרות כי המשיב התראיין לעבודה במקום, וזאת מבלי שהוצגו להם תמונות של המשיב. בא כוח המבקשת הפנה לכך שטביעת האצבע אותרה במקום שאינו נגיש ללקוחות, טען כי כעניין שבשגרה במועד הגשת כתב אישום קיימות בתיק רק חוות דעת ראשוניות וכי בהמשך ההליך מתקבלת חוות הדעת הסופית והמלאה, וכי לא ניתן להשלים את חוות הדעת הסופית במהלך ימי המעצר טרם הגשת כתב האישום. לאחר הדיון, בהחלטה בכתב, התרתי לכל אחד מהצדדים להגיש פסיקה רלוונטית. המבקשת אכן עשתה זאת ופסיקה מטעמה הוגשה לתיק בית המשפט. סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 קובע כי בית המשפט רשאי להורות על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים נגדו רק אם מצא כי יש ראיות לכאורה להוכחת אשמתו. בפסיקה נקבע כי בשלב המעצר בית המשפט מצווה לבחון אם בכוחן של הראיות הגולמיות בתיק להקים סיכוי סביר להרשעתו. עוד נקבע כי בשלב זה, בית המשפט לא נדרש לקבוע כי הראיות מצביעות על הרשעה מעבר לכל ספק סביר אלא רק אם יש בראיות פוטנציאל ראייתי הדרוש להרשעה.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה שהועבר לעיוני, מצאתי כי דין הטענה להידחות. כידוע, מציאת טביעת אצבע במקום העבירה שלא ניתן הסבר סביר להימצאותה שם היא ראיה כבדת משקל, ויש בה כדי לבסס הרשעה כראיה יחידה, וממילא כדי לשמש ראיה לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים (עפ' 8868/11 אלכסי' נ' מדינת ישראל (23.8.2012), פסקה 24); ע"פ 5034/13 דזליל נ' מדינת ישראל" (17.9.2014). עם זאת, יש לבחון היטב היכן נמצאה טביעת האצבע ומה הסבירות שקיים הסבר אחר להימצאותה במקום העבירה או על החפץ בו בוצעה עבירה.

בענייננו המשיבה לא חלקה כי הראיה העיקרית הקושרת את המשיב לעבירות שבוצעו היא טביעת האצבע שאותרה במקום ביצוע העבירה. אין גם מחלוקת כי טרם הוגשה חוות דעת סופית בעניין טביעת האצבע. חוות דעת שקיימת בתיק ניתנה ביום 20.3.2025 ומוסכם כי מדובר בחוות דעת ראשונית שלא כוללת השוואה של טביעת האצבע שאותרה במקום לטביעת אצבע "טרייה" של המשיב. על פי חוות הדעת, מבין 3 טביעות אצבע שהופקו מזירת האירוע, שתיים היו ברות השוואה ומתוכן אחת נמצאה זהה לטביעת האצבע של המשיב כפי שהיא מופיעה במאגר המשטרה. על פי חוות הדעת "הזהות מבוססת על התאמה ב-12 נקודות השוואה רצופות לפחות". בית המשפט המחוזי נדרש כבר בעבר לטענות לפיהן אין די בחוות דעת ראשונית על מנת לבסס טענות לכאורה - ודחה טענות אלה. כך, בעמ"ת (מחוזי ת"א) 16535-01-16 אילוז נ' מדינת ישראל (נבו 27.1.2016) אישר בית המשפט המחוזי כי לצורך קביעת ראיות לכאורה, ניתן להסתפק במזכר גילוי ראשוני של טביעת אצבע. נקבע כי "הפרקטיקה הקיימת היא כזו לפיה חוות דעת מלאה נערכת רק במקרה בו התיק מתקדם לשלב ההוכחות, זאת מתוך מטרה למנוע השקעת זמן מיותר ויקר של עובדי מז"פ". אומנם באותו עניין היו אינדיקציות נוספות שחזקו את הקשר של המשיב לביצוע העבירות אך אין בכך כדי לגרוע מהחלטת בית המשפט המחוזי לעניין משקלה של חוות דעת ראשונית לצורך קיומן של ראיות לכאורה.

בדומה לכך גם בעמ"ת (מחוזי ת"א) 26750-09-14 אברהם ובה נ' מדינת ישראל (נבו 16.9.2014) קבע בית המשפט המחוזי (כבוד השופט ע' מודריק) דברים דומים: "לעניין קיומן של ראיות לכאורה, נראה לי שהחלטת בית משפט השלום מבוססת דיה. הוצגה חוות דעת ראשונית של מז"פ, המאשרת שטביעת אצבע שנמצאה על קופסת מכשיר פלאפון בדירה שאליה התפרץ לפי הטענה העורר, היא טביעת אצבע שלו. אכן זו חוות דעת ראשונית, אך סביר מאוד להניח שעד לדיון באישום, תיערך ההשלמה הנחוצה". ראוי לציין כי באותו עניין בית המשפט מצא גם כי הסבריו של הנאשם ביחס להימצאות טביעות האצבע שלו על החפצים רחוקים אם לא דמיוניים. ואולם, גם בעניין זה הסבריו של הנאשם מעוררים קושי רב.

טביעת האצבע בתיק זה אותרה במחיצת הפלסטיק הפנימית של אחת משתי הקופות שנפרצו. מדובר במקום בלתי סביר להימצאות טביעת אצבע גם של מי שמגיע לצורך ראיון עבודה, ובפרט בשים לב שאין מחלוקת שלא התקבל לעבודה. ראוי לציין עוד כי בחקירתו מסר מנהל החנות ביום 13.5.2025 כי הוא היחיד שמראין עובדים וכי הפעם האחרונה שראין עובד לעסק היתה כשלושה חודשים קודם לכן וכי היה מדובר באדם ממוצא גיאורגי. בענייננו, המשיב אינו ממוצא גיאורגי והעבירה בוצעה ביום 3.3.2025. מנהל החנות מסר עוד כי במהלך ימי העבודה הקופות תמיד מאוישות וכי אין אליהן גישה לאנשים שלא עובדים במקום.

עם זאת, מן הראוי לציין כי יש טעם בטענת באת כוח הנאשם שלא די בהודעה מטעם מז"פ על ההתאמה בין המעתק מזירת ביצוע העבירות למאגר, ועל מנת להוכיח את העבירה יש צורך בחוות הדעת המלאה כמקובל. אולם, אין חולק כי אכן לא ניתן תמיד לקבל חוות דעת מלאה תוך פרק הזמן הניתן לצרכי חקירה, וזו מגיעה לאחר הגשת כתב האישום. כתב האישום הוגש זה מכבר, ומן הראוי שחוות הדעת תהיה בתיק, אך אין זו עילה לשחרר המשיב לאלתר. סיכומו של דבר, יש ראיות לכאורה המספיקות למעצר עד תום ההליכים. עם זאת, המבקשת תדאג לקבלת חוות הדעת הסופית תוך חודש מהיום. אם לא תתקבל חוות הדעת עד אז, תעמוד למשיב עילה לעיון חוזר. ניתן היום, ז' סיוון תשפ"ה, 03 יוני 2025, במעמד הצדדים.